

ΣΥΜΜΕΙΚΤΑ ΚΡΙΤΙΚΑ

Ψελλός.

Παρά Μιχ. τῷ Ψελλῷ τόμ. Ε', σελ. 46 ἐγράψαμεν ἐν τῇ Ἐπετηρίδι τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Α' 247) «ὁ δὲ ἀντείδου φιλοτιμότερον δακτυλίδιον ἐπὶ τῆς χειρὸς ἀστράπτον» ἢ «δακτύλιον — ἀστράπτοντα»¹.

Ἄλλὰ καὶ ὁ τύπος δακτύλιον (τὸ) φέρεται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ, οἷον Ἄχμητ Ὀνειροκρ. (σελ. 212,1 Drexl) «ἐχάωθη τὸ δακτύλιον αὐτοῦ», ἐνθα φέρεται καὶ γραφῇ δακτυλίδιον-δακτυλίδι. Miklosich - Müller. Act. et Dipl. (Δ', 71) «δακτύλια χρυσᾶ τρία», καὶ ἐν παπύροις.

Ὁ Herwerden ἐν Lex. Graec. Suppl. et Dial. σελ. 331 γράφει «δακτυλίσκος = μικρὸς δάκτυλος in Lebedae tit. Ἀθην. IV p. 372, l. 115». Ἄλλ' ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ τὸ δακτυλίσκος οὐχὶ τοῦ δακτύλιος ὑποκοριστικὸν ὑπάρχει, ἀλλὰ τοῦ δάκτυλος, εἶναι δὲ δηλωτικὸν μέτρου. Ἐν στ. 115 λέγεται «ὑπευθυντηρίαν μὴ πλέον δακτυλίσκου», ἐν δὲ στ. 109 «πλάτος — δακτύλων ἕξ» καὶ στ. 120 «μὴ ἔλαττον δακτύλων ἑννέα». Φέρεται δ' ἐν ἐπιγραφῇ Ρωμαϊκῶν χρόνων (Ἴδε Herw. Λεξικόν) καὶ τὸ δακτυλοκοιλογλύφος, ἀνθ' οὗ ὀρθότερον θὰ ἦτο τὸ δακτυλιοκοιλογλύφος. Πρβ. δακτυλιογλύφος — δακτυλιογλυφία καὶ δακτυλιουργός.

Ἐν τῇ Λυσιστράτῃ τοῦ Ἀριστοφάνους στ. 416 φέρεται «ὦ σκυτόμε, τὸ δακτυλίδιον τοῦ ποδὸς τοῦ τῆς γυναικὸς μου πιέζει τὸ ζυγόν». Ὁ Van Leeuwen σημειοῦται σελ. 63 «τὸ δακτυλίδιον ΒΓ in vitis aut nummis aut sensu; nam δακτυλίδιον est anellus, δακτυλίδιον vero digitulus». Ὁ Herwerden ἐν τῇ Μνημοσύνῃ 1904, σελ. 266 πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Van Leeuwen σημειωθέντα παρατηρεῖ «Hoc sane docet analogia, nec video quo pacto anellus aliter graece significari potuerit, verum tamen nusquam, quod sciam, neque in titulis neque in papyris hoc diminutivum scriptum extat. Quin aliquando ex inscriptionibus aut e papyris proditurum sit vix dubito».

Σελ. 32,4 «μήτε δὲ τῆς ψυχῆς παρεθείσης μήτε παρακινήθεισης τῆς γλώττης».

Ἴσως «παραλυθείσης τῆς γλώττης».

¹ Ἴδὲ Ν. Πολίτην ἐν Λαογρ. Συμμείκτοις Β', σελ. 226 κέ.

Σελ. 475 «τὸν δὲ ῥόμβον καὶ τὴν ἴγγα (παρ' Αἰγυπτίοις) οὐχ ἢ διὰ τοῦ σμυρνομένουτος περιελίττει γραφή».

Ἄκουμανοῦδης ἀναγράφων τὸ χωρίον ἐν τῇ Συν. Ἀθησ. Λέξεων σελ. 314 ἀπορεῖ τί δηλοῖ ὁ σμυρνομένων. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἀντὶ τοῦ σμυρνομένουτος πρέπει νὰ γραφῆ σμυρνομέλανος. Ἦτο δὲ τὸ σμυρνομέλαν εἶδος μέλανος, δι' οὗ οἱ μάγοι ἔγραφον (Ἴδε Herwerden ἐν Lex. Graec. Suppl. et Dialect. σελ 1341).

Rhetores, Walz.

Ἰωσήφ τοῦ Ρακενδύτου Σύνοψ. τόμ. Γ', σελ. 527,4 «καὶ πάλιν κομπᾶς μὲν τὸ εἰς ἄνδρας παρήγγειλε, τὸν παῖδα παρήμειπεν, εἰς οὐδὲν γήρωσ κατέλυσε».

Γρ. «εἰς οὐδὲν γήρωσ».

Σελ. 534,17 «οὐδὲν πλὴν τῶν τολμηρῶν ἀποφρευκτέον τοῖς λογογράφοις».

Γρ. ἀφρευκτέον. Ἴδε Cobet ἐν Mnem. 1876, 230 καὶ 1877, 360. Ὡς δὲ διεφθάρη τὸ ἀφρευκτέον εἰς τὸ ἀποφρευκτέον, οὕτω καὶ τὸ ἐφρευκτικόν εἰς τὸ ἐκφρευτικόν, ὡς παρατηρήθη ὑπὸ τοῦ Κόντου (Ἀθην. Γ', 524) ἐν τοῖς εἰς Ἀριστοφάνη Σχολίοις σελ. 528, 9 β.

Στέφανος Βυζάντιος ἐκδ. Meineke.

Σελ. 8,12, «ἀλλ' αὐτὸς τῷ χρησμῷ μὴ πειθόμενος ταῖς προειρημέναις ἐχρήσατο κλίσεσιν».

Ἔγραψεν ὁ Meineke κλίσεσι, ἀντὶ τοῦ κινήσεσι, ἄνευ ἀνάγκης. Πρβ. σελ. 248,9 «ἡδύνατο δὲ ἡ Δωδώνος γενικὴ μετὰ τῆς λοιπῆς κινήσεως καὶ κλίσεσι εἶναι τῆς Δωδών». Σχολ. Ἰλ. Α, 364 «σιενάχω ὁ Σιδώνιος περισπᾶ, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος βαρύνει τὰ πολλὰ γάρ, φησι, κινήματα ὡς ἀπὸ βαρυτόνου γέγονεν καὶ P 688 «κυλίνδει: Ἀρίσταρχος βαρύνει. Ὑγιῶσ πάνυ διὰ τὰ κινήματα κυλίνδετο γοῦν φησιν, οὐχὶ ἐκυλίνδειτο». Εὐστάθ. σ. 65, 14 «τὸ δὲ Τρωικὸν ὄνομα κατὰ πᾶσαν τὴν αὐτοῦ κίνησιν διὰ τοῦ Ω μεγάλου γράφεται».

Σελ. 93,20 «καὶ ἡ Μεσσηνία Ἀνδανία ἐκαλεῖτο, ἦν οἰκῆσαι φασίτινας τῶν Κρεσφόντου καὶ οὕτως καλέσαι διὰ τὸ ΜΗ ἈΝδάνειν αὐτοῖς».

Ἄκουμανοῦδης ἀπαιτεῖ «διὰ τὸ ΛΙΑΝ ἈΝδάνειν αὐτοῖς».

Σελ. 114,3 «Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν ἐν πρώτῳ νεῶν καταλόγου Ἀργεῖους ὀνομάζεσθαι ἢ τῆς προσηγορίας μεταπεσοῦσης ἢ διὰ τὸ προσκυροῦν τὰ πεδία τῆς Θετταλίας».

Γρ. προσκυρεῖν.

Σελ. 188,16 «τοῦτο δ' ἦν βύβλινον ἀπὸ βύβλου τῆς Φιλύρης τῆς Αἰγυπτίας».

Κακῶς ἀπεδέξατο ὁ Meineke τὴν προσθήκην τῆς ἀπὸ προθέσεως. Πρβ. σ. 213,11 «ναὸς πολυτελὴς ἀρχαίου λίθου», ἀλλὰ σελ. 224,21 «ἔνθα τὸ ἄδυτον ἐκ Πεντελῆσιων κατεσκευάσται λίθων». Ὅμοιως ὁ Blaydes ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν Ἀριστοφάνους Ἀποσπασμάτων σελ. 259,2 προσθεῖς ἄνευ ἀνάγκης τὴν πρόθεσιν ἐκ ἔγραψεν «ἐκ λίνου πεποιήτο» ἀντὶ τοῦ παραδεδομένου «λίνου πεποιήτο».

Σελ. 228,15 «καὶ δημοποίητος ὁ εἰσπεποιημένος δημότης ἐξ ἑτέρου τινὸς εὐεργεσίας».

Γρ. ἐξ αιρέτου τινὸς εὐεργεσίας;

Σελ. 310,24. «Ἔστι καὶ Θετταλὶς ὑπόδημά τι ποιόν, ὡς Λύσιππος ἐν Βάκχαις».

Γρ. ὑπόδημα ποιόν.

Σελ. 456,5 λ. Μονόγισσα «καὶ νῦν τοὺς πλακώδεις καὶ μαλακώδεις λίθους γίσσα (γῖσα Mein.) λέγουσι».

Μὴ γραπτέον μυλακώδεις ἀντὶ τοῦ μαλακώδεις ἐκ τοῦ μύλαξ;

Σελ. 503,22 λ. Παρθένιος, ποταμὸς — ἐκλήθη δ' ἐκ τοῦ συνεχῶς περὶ αὐτὸν τὴν παρθένον Ἄρτεμιν κυνηγετεῖν κτέ.»

Ὁ Meineke ἄνευ ἀνάγκης, εἰκάζει συχνῶς. Πρβ. σελ. 273, 11 «Αἰμηρὰ διὰ τὸ συνεχῶς αἰμάσσεσθαι τὸν βωμὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ὑπὸ τῶν θυσιῶν», ἐνθα πάλιν ὁ Gavelius εἰκάζει συχνῶς. Φέρεται καὶ παρ' Ἀθηναίῳ σελ. 71c «πολλῆς δ' ἐν τοῖς τόποις κινάρας φρυομένης οἷ τε συνακολουθοῦντες ἡμῖν στρατιῶται πάντες δρεπόμενοι συνεχρῶντο καὶ ἡμῖν προσέφερον ψιλοῦντες τῶν ἀκανθῶν», ἀνθ' οὗ συνεχρῶντο ὁ Καίβελ εἰκάζει τὸ ἀμάρτυρον συχνῆ ἔχρῶντο. Μὴ συνεχ(ῶς) ἔχρῶντο;

Σελ. 664,17 «Φικεῖον, ὄρος Βοιωτίας, καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ βραχέος τοῦ Ι. Τὸ ἐθνικὸν ἀμφοτέρω Ν Φικεῖνός ὡς Βουδειεὺς κτέ.»

Ὁ Meineke σημειοῦται «ἀμφοτέρων V, ἀμφοτέρον R, om. A. P^r sequentia fortasse sic scribenda: Φικεῖνός ὡς Βουδειεὺς Ροιτειεὺς [καὶ Φικεῖνός ὡς] Αἰγίεὺς Σουνιεὺς».

Καθ' ἡμᾶς γραπτέον ὤδε «τὸ ἐθνικὸν ἀμφοτέρω Σ Φικεῖνός ὡς Βουδειεὺς Ροιτειεὺς καὶ Φικεῖνός ὡς Αἰγίεὺς Σουνιεὺς».

Τζέτζου Ἐπιστ. ἔκδ. Pressel.

ΙΑ' (σ. 13) «ἡ ἀγάπη σου χανισθείη μοι».

Γρ. χρονισθείη μοι.

ΙΓ' (σ. 13) «κἀγὼ δέ, νῆ τὸν λόγον Ἐρμῆν καὶ τὰς Μούσας αὐτὰς τοιοῦτον ὑπετόπαζον γεγενῆσθαι σε».

Γρ. νή τὸν λόγιον Ἑρμῆν. Ὅμοια σφάλματα διορθοῖ ὁ Cobet ἐν τῇ Μνημοσύνῃ 1875, σελ. 114.

αὐτ. (σ. 15) «καὶ τὸ τῶν λοιπῶν δὲ φροντίδων φροντίον οὐκ ἀποτορνεύσεως λόγων ἀπάγει με».

Γρ. φροντιστήριον ἀντὶ τοῦ φροντίον. Ὡς δ' ἐνταῦθα τὸ φροντιστήριον διεφθάρη εἰς φροντίον, οὕτω παρὰ τῷ Ψελλῷ τόμ. Α', σελ. 139,7 Bud. τὸ περιρραντήριον ἐγένετο περιρραντία.

ΙΔ' (σελ. 16) «ὑπεχώρησε πρὸς Τικελλίον πρὸς τὰς τοιαύτας κακομηχανίας ἐπικαιρότατον».

Ὡς κατηγοροῦσι τὰ παρακατιόντα γρ. πρὸς τι κελλίον.

ΙΕ' (σ. 17) «ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸν χρόνον τὸν πέρυσι ἐκαλυόμην δὴ καὶ αὐτὸς γινώσκεις κτέ.».

Γρ. ἐκαλυόμην δὴ ὡς καὶ αὐτὸς γινώσκεις κτέ.».

Κ' (σ. 23). «Καὶ σὺ τὸ λοιπὸν ἄνδρας ἤρωας ὕβριζε (τ. ἔ. ὡς ὁ Θεοσίτης), ὥστε θήσῃ συγγράμμασι».

Γρ. «ὡς τε θῆσῃ συγγράμμασιν» ἢ κάλλιον «καὶ τε θῆσῃ συγγράμμασιν». Πρβ. κβ' (σελ. 24) «Πρόσσχες μου γοῦν τῇ γραφῇ καὶ τὸ πᾶν ἐκ μικροῦ λόγου μαθήσῃ σαφέστατα». Ὅμοια παραδείγματα δύναται τις νὰ ἴδῃ ἐν τῇ Ἀθηνᾶ τόμ. ΙΓ', σελ. 674 κέ. Ἐν τοῖς εἰς Εὐριπίδην Σχολ. Α', 56,3 γρ. «τρῶγέ τι γλυκὺ καὶ παρευθὺ γεύσῃ καὶ πικροῦ» ἀντὶ τοῦ γεῦσαι.

ΛΔ' (σ. 30) «δέομαι τοίνυν ὡς παρησιαστικωτέραν ἡμῖν ἐξεχώρησας ἐλευθέρῳ καὶ ἀκαταδούλῳ τῷ λόγῳ ζητεῖν ὅπερ δὴ καὶ βουλοίμεθα».

Σύνηθες ἐν τῷ παρηκμακῶτι Ἑλληνισμῶ εἶναι τὸ ἀκαταδούλωτος, οὐχὶ τὸ ἀκατάδουλος. Ὅθεν γρ. ἀκαταδουλώτῳ λόγῳ ἢ καὶ ἀκαταδουλώτῳ τῷ λόγῳ. Πρβ. ΚΓ', (σ. 25) «καθ' ἄτερ ἀπὸ τινος μελανύδρου τῆς κρήνης». Καὶ ἐν Ἐπιστ. ΠΓ' (σ. 76) γρ. «οὓς αὐτὸς νομοθετήσας καὶ γράφας ἀνέθου, ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀγορᾶς ἐπὶ ξυλωτῶ πίνακι, ἐπὶ χυσαῖς δὲ σῆς ψυχῆς κύρβεισιν» ἀντὶ τοῦ «ἐπιξύλω τῷ πίνακι». Ὅμοίως τῷ ξυλωτὸς ἐλέχθη κερραμωτός, πλινθωτός μαρμαρωτός, σιδηρωτός, βρουλλωτός, λιθαρωτός κτλ.

ΝΗ (σ. 51) «κράτιστε βασιλεῦ, καὶ νίκης ἄγγελος εὐαγγέλου ἐξευαγγέλων ὄνειρων σοι γίνομαι».

Γρ. «ἐξ εὐαγγέλων ὄνειρων».

ΞΘ' (σ. 60) «εἰ γὰρ καὶ ἡμῖν ὡς στρατιωτικώτεροι ἦσαν ἀρχήσιμοι, ἀλλ' οὖν ταύταις τοὺς φίλους ὀπίσαντες κατ' ἐχθρῶν σωματοφύλαξι τούτοις κεχρήμεθα».

Γρ. ἀρχήσιμοι. Ἵσως τυπογραφικὸν ἀμάρτημα.

ΟΒ' (σ. 65) «παύου λοιπὸν εἰσέτι πέραν τοῦ μετρίου θρηνεῖν». Γρ. πέρα (Ἴδε Κόντον ἐν Γλωσσ. Παρατ. σελ. 250 κέ.).

Ξ' (σελ. 55) «εἰ — δὲ τῷ συμβουλευσαντος».

Γρ. τοῦ συμβουλευσαντος.

ΟΖ' (σ. 71) «ἄμφω καὶ γὰρ ἐκείνω τὸ πλάστα ποτὲ ἐδέησεν ἀγάματα
προσπλάσαι τῇ Ἀθηνᾷ ἐπὶ μετεώρου τινός τῆς βάσεως τεθησόμενα».

Γρ. προσπλάσαι.

Π' (σ. 74). Ὁ Τζέτζης ἀπαριθμῶν Σεβθάδου τινός τὰ ἐλαττώματα λέγει «πέμπτον ἀριστόχειρ» πρὸς τούτοις ἔκτον μανθάνειν οὐ θέλει, τρώγειν δὲ βούλεται ἔβδομον ἀρρωστικώτατός ἐστι καὶ θανατιῶν κτέ.»

Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι ὁ Τζέτζης ἔγραψεν «πέμπτον ἀριστεροχειρ. Τὸ δὲ Τζέτζειον χωρίον μὴνυει σαφῶς ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ μεταγραφῇ τὸ παρὰ Συνεσίφ Ἐπιστ. 4 (σ. 640 Heich.) «ἐκάλουν ἀλλήλους— ἀπὸ τῶν ἀιυχημάτων ὁ χωλός, ὁ κηλήτης, ὁ ἀριστεροχειρ, ὁ παραβλώψ, εἰς τὸ ἔτεροχειρ, ὡς ἐποίησεν ὁ Cobet ἐν τῇ Μνημοσύνη 1882, σελ. 59.

ΠΓ' (σ. 76) «καὶ ἡ γεγυυῖά ποτε ἔκουσία τε καὶ ἀβίαστος τοῦ σεβαστοῦ Ταρωνίτου τοῦ πολιάρχου ὑπόσχεσις, ἢ τρεῖς μυροπόλας μοι ἐργαστηριακὰς οἰκήσεις καὶ πρὸς διάρκειαν πόρου ζωῆς ὀφφίκιον ἐχαρίζετο».

Γρ. μυροπολ(ι)κ(ι)άς μοι ἐργαστηριακὰς οἰκήσεις κτέ. Ἴδε Πεζόπουλον ἐν Ἐπετηρ. Ἐταιρ. Βυζ. Σπουδῶν τόμ. Α', σελ. 255.

ΠΕ' (σελ. 78) «τῖνι γὰρ ἂν γράψοιμεν ἄλλω, εἰμὴ τῷ συγκρίτως ὑπερκειμένω καὶ φιλουμένω τῶν λοιπῶν μοι ἀπάντων ὁμιλητῶν.

Γρ. ἀσυγκρίτως. Πρβ. Ἐπιστ. ΦΓ, (σελ. 82) «ἥς ὁ κρείττων ἀντιχαρίζαιτο τὴν ἀμοιβὴν θειοτέραν ὑπερκειμένην πολλῶ καὶ ἀσύγκριτα τῆς χαμερποῦς καὶ ὑλαίας» καὶ ΠΓ' (σ. 76). καὶ ΝΑ (σ. 44) καὶ ΛΗ' (σ. 32).

Ἀχμὲτ Ὀνειροκριτικὸν ἐκδ. Drexl

Σελ. 3,5 «πολλοὶ γὰρ, ὡς ἐγὼ πείραν ἔσχον, τῶν ἀστρονομησάντων εἰς ἀλλήλους διέφερον τότε καὶ διηνέχθησαν ἕτερος τὸν ἕτερον ἀνατρέποντες».

Γρ. «διεφέροντο τε καὶ διηνέχθησαν ἕτερος τὸν ἕτερον ἀνατρέποντες».

Σελ. 18,19 «εἰ μὲν ἐστὶ βασιλεὺς, παρασκευασθήσεται τὰ ἄρματα καὶ τὸν στρατὸν κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ».

Γρ. ὡς ἐν τῷ κώδικι V φέρεται παρασκευάσει. Πρβ. σελ. 20,13.

Σελ. 24,13 «ἐάν δὲ ἴδη τοῦτο βασιλεὺς τροπαιοῦχος, οὗτος ἀναλάβεται (Κῶδ. γ ἀναλαβεῖται) πρὸς ἐπίκρυψιν μυστηρίου φρόνημα» καὶ σελ. 30, 27 «ἐάν τις ἴδη, ὅτι ἔπιεν οὖρον ἴδιον, εἰς οἰκεῖα πράγματα ἐξοδιάσει καὶ πάλιν ἀναιδῶς ἀναλάβεται (ἀναλάβηται L ἀναλαβεῖται γ) τὴν ἐξοδὸν αὐτοῦ».

Γρ. ἀναλάβηται. Πρβ. σελ. 26,22 «ἐάν τις ἴδη, ὅτι αἱ τρίχες τῶν μασχαλῶν αὐτοῦ ἐπληθύνθησαν καὶ ἐμηκύνθησαν, οὗτος πλοῦτον ἴδη ἐν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ» καὶ σελ. 28,6, 31,16, 56,18, 57,6, 63,15, 65,20,22.

77,1, 85,4, 130,22. Ἴδε Ἐπετηρ. Ἐταιρ. Βυζαντ. Σπουδῶν Τόμ. Ζ σελ. 95. Ἐν σελ. 21,13 καὶ σελ. 69,8 γρ. ὑφέληται ἢ καὶ ὑφελείται (Ἴδε Κόντιον ἐν Περιοδ. Σωκράτει τόμ. Α', σελ. 434 κέ.) ἀντὶ τοῦ ὑφείλεται. Δὲν δύναται τις νὰ συνηγορήσῃ, νομίζομεν, ἐπὲρ τῆς γραφῆς ἀναλλάβεται διὰ τοῦ μέλλοντος φάγομαί, «ἐὰν ἴδῃ τις, ὅτι τὸν ψωμὸν ἢ τὰ βρώματα θερμαίνει — ἐν ἔξουσίᾳ ἑτέρου τὰ ἴδια φάγεται ἢ μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἔδεταί» (σελ. 119,20). Ὁ μέλλων φάγομαί ἀπαντᾷ ἔν τε τῇ Παλαιᾷ καὶ τῇ Καινῇ Διαθήκῃ σχηματισθεὶς κατὰ τὸ ἔδομαί καὶ πίομαί.

Σελ. 32,25 «εἰ μὲν ἔστι βασιλεύς, κατασκευάσει κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ βουλάς».

Τὸ κατασκευάζειν βουλάς ἐνταῦθα δὲν εἶναι τὸ μῆτιν τεκταίνεσθαι, μῆτιν ὑφαίνειν, ἀλλὰ τὸ δόλους, κακά, τεκταίνεσθαι, παρατεκταίνεσθαι, ὑφαίνειν, τολυπεύειν, ῥάπτειν. Ὅθεν γραπτέον «κατασκευάσει κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ἐπιβουλάς». Ἐν τοῖς Αἰλωπειοῖς Μύθοις 138, α', 10 (Bud.) πλὴν τῆς ὀρθῆς γραφῆς «οὕτως οἱ τοῖς πέλας ἐπιβουλάς ῥάπτοντες φθάνουσιν αὐτοῖς συμφοραῖς περιπίπτοντες» φέρεται καὶ ἡ ἐσφαλμένη βουλάς. Πρβ. Ἄλεξ. παρ' Ἀθην. σ. 568, Α «ῥάπτουσι δὲ πᾶσιν ἐπιβουλήν». Αἴλιαν. περὶ Ζῴ. Ζ, 10 «ἐπιβουλάς ῥάπτοντες». Ἰουλιαν. σελ. 285 Α «ἐπιβουλήν μοι ῥάπτουσιν αὐτίκα» καὶ σελ. 273c «ὃς τοῖς ἐκεῖ πράγματα ἔρραψεν ὡς νεώτερα διανοουμένοις» Φῶτ. Ἐπιστ. σελ. 496,3 «καὶ δόλους ῥάπτειν γραφόμεθα» καὶ σελ. 515 «μῆτε δόλους μῆτε ἐπιβουλάς σκευαζόμενος» καὶ σελ. 516 «οὐδὲ κατὰ σοῦ δόλους ἔρραψάμην» καὶ Miklosich - Müller, Act. et Dipl. τόμ. Α', σελ. 295 «ἵνα μηδέποτε φανῶ τῇ ἐκ θεοῦ βασιλείᾳ πολεμῶν ἢ δόλους κατ' αὐτῆς ῥάπτων ἢ γλῶτταν βλάσφημον τρέφων».

Σελ. 68,11 «ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι τὰ σκέλη αὐτοῦ ἐτζακίσθησαν ἢ ἀπεκόπη ὁ πούς αὐτοῦ κτέ.».

Ἐντὶ τοῦ ἐτζακίσθησαν φέρεται καὶ γραφὴ ἐλακίσθησαν καὶ ἐλακτίσθησαν.

Μὴ γραπτέον «ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι τὰ σκέλη αὐτοῦ ἐλακίσθησαν ἢ τοῖ ἐτζακίσθησαν ἢ ἀπεκόπη ὁ πούς αὐτοῦ κτέ.»; Πρβ. σελ. 90,26 «εἰ δὲ ἐφίλησεν πίθηκον ἦτοι μιμῶ» καὶ σελ. 112,21 «ἐλαύνει τὴν σφαιρᾶν ἦτοι τζυκανίζει» καὶ σελ. 115,5 «εἰ δὲ ἴδῃ, ὅτι ἀναβόλιον φορεῖ, ἦτοι σάβανον» καὶ στ. 17 «καὶ τὸ περὶ τὰ κρυπτὰ κάλυμμα ἦτοι περισκέλισμα» καὶ σελ. 119,12 «εἰ δὲ ἴδῃ, ὅτι σποδιὰν ἦτοι σιάκτιν ἦρε κτέ» καὶ σελ. 158,14 «ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι ἦρε (=ἐπῆρε) παρά τινος ὄκιμον ἦτοι βασιλικόν, εὐρήσει θλίψιν» καὶ σελ. 214,20 «εἰ δὲ ἴδῃ, ὅτι ἐπικαλύμμασί τισιν ἦγουν διαπετάσμασιν ἐκάλυψεν οἶκον ἢ ἡλιακόν» καὶ σελ. 150,21 «εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἔπιεν οἶνον, ἀπὸ σαχάριτος τὸ λεγόμενον ζουλάπιν». Ἴδε τὰ ὑφ' ἡμῶν γεγραμμένα Byz. Neugr. Jahrb. 5', σ. 180.

Σελ. 93,2 «γυνή ἐὰν ἴδῃ, ὅτι καθῆρεν (κάλλιον ἐκάθηρεν = ἔλαβε καθάρσιον) ἐπιβουλεύσεται τὸ ἔμβρυον, ὃ ἔχει, καὶ ἕτερον οὐ μὴ τέξει· εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἔγκυος, θυμηθήσεται εἰς τεχνάσματα κωλυτικὰ τεκνοποιίας χάριν πορνείας καὶ ἐνεργήσει».

Ἐντὶ τοῦ θυμηθήσεται γραπτέον (προ)θυμηθήσεται;

Σελ. 93,24 «εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι οὐκ ἦν ἡ γῆ ἰδιοπεριόριστος, ἀλλὰ μακρὰ καὶ ἀδιεξήγητος, εὐρήσει πλοῦτον ἀνάλογον καὶ χαρὰν».

Ἐν τῷ κώδικι V φέρεται ἡ γνησία γραφή ἀδιεξίτητος. Ἄλλ' ὁ ἐκδότης δὲν προετίμησε τὸ ὀρθόν. Ἴδὲ τὰ ὑπὸ τοῦ Κόντου ἐν τῇ Ἀθηναῖ τόμ. ΙΣ', σελ. 467 κέ. καὶ σελ. 596 πεφυλοκρινημένα.

Σελ. 107,5 «Πολύτροπός ἐστιν ἡ τῶν δένδρων κρίσις· πολυσχεδῆς γὰρ ἐστιν ἡ τῶν δενδροκάρπων φύσις».

Γρ. πολυσχιδῆς. Καὶ ἀλλαχοῦ διαφθαρὲν τὸ πολυσχιδῆς μετεβλήθη εἰς τὸ πολυσχεδῆς. Καὶ ἐν Act. et Dipl. Γ', 64 γρ. «ἄβατον τῆς πολυσχιδοῦς κακίας τοῖς ἴχνεσιν» ἀντὶ τοῦ πολυσχεδοῦς. Ἴδὲ Ἀθηναῖς τόμ. ΛΖ', σελ. 100 καὶ τόμ. ΛΔ', σελ. 95, ἔνθα πολλὰ κατελέξαμεν ἐπιθετα ὅμοια τῷ πολυσχιδῆς. Πρβ. καὶ τὰ ἐξῆς: διασχιδῆς, μεγασχιδῆς, μονοσχιδῆς, μυριοσχιδῆς, ὀλιγοσχιδῆς, περισχιδῆς καὶ τὰ ἐπιρρήματα τρισχιδῶς, τετρασχιδῶς. Φέρεται δὲ παρ' Ἡουχίφ καὶ «δυσχιδώτερον: κακοτροπώτερον. Ταραντινοί», ἀνθ' οὗ ὁ Kaibel γράφει «δυσχιλότερον: κακοτροπώτερον», ὃ δὲ Schmid «δυσχιμώτερον: κακοτροπώτερον».

Σελ. 129,18 «εἰς τὸν πρῶτον ποιναλιστὴν καὶ παιδευτὴν διακρίνεται». Φέρεται καὶ γραφή ποιηλατιστὴν (κώδ. SV) καὶ ποιηλατιστὴν (κώδ. rB).

Τερατώδης ὁ σχηματισμὸς ποιηλατιστής, τερατωδέστερος ὁ ποιηλατιστής, ἀντὶ τοῦ ποιηλάτης, οὗ τὸ θηλυκὸν ποιηλάτις. Ἐκ τοῦ ποιηλάτης ἐσχηματίσθη καὶ ὁ ποιηλατῶ. Τὸ ποιηλατιστής προϋποτιήθη ὁ ποιηλατίζω. Ἀδελφὸν τῷ ποιηλατιστής ὑπάρχει τὸ νεώτερον ποδηλατιστής, περὶ οὗ ἰδὲ Κουμανούδην ἐν τῇ Συναγωγῇ Νέων Λέξεων, σελ. 817.

Ὅμοια τῷ ποιηλάτης φέρονται οὐκ ὀλίγα ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ, οἷον βο- ἀμαξ- διφρ- ἰχν- ἄρματ- ὄν- κωπ- ἰππ- ἰππεστρατ- ζευγ- καμηλ- (Herw.) ταυρελάτης.

Σελ. 132,19 «εἰ δὲ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ ἐγένετο κατὰ πλάνην ἀκατευοδώτερον, εἰς ἀνθρώπον ψευδοκριτὴν ἦξει καὶ θλιβήσεται παρ' αὐτοῦ».

Γρ. ἀκατευοδω(τό)τερον. Πρβ. ἀνευόδωτος (Ἴδὲ Ἀθηναῖς τόμ. ΙΓ', σελ. 699 καὶ ΛΖ', σελ. 100 καὶ Ἐπετηρ. Πανεπ. Θεσσαλον. Α', σελ. 78). Καὶ παρὰ τῷ Προκοπίῳ τόμ. Γ', σελ. 113,5 (Βόνν.) ἐγράφη κακῶς ἀσώτω τε ἀντὶ τοῦ ἀσωτοτάτω «καίτοι ᾗθήθη ἄν τις αὐτοὺς (τοὺς θησαυροὺς) ἔς ἄγαν ἀσώτω τε ἐσομένῳ ἐτῶν ἑκατὸν ἐπαρκέσειν». Ἐν τῇ νέᾳ ἐκδόσει εἶναι γεγραμμένον «ἄγαν ἀσώτω ἐσομένῳ κτῆ».

Σελ. 162,15 «εἰ μὲν ἔστι βασιλεὺς χάριν κακοῦ μανδάτου βουλευφόρους συν Εγείρει».

Γρ. συν Αγείρει. Πρβ. σ. 163,11 «εἰ μὲν ἔστιν ἐξουσιαστὴς ἡ βασιλεύς, ἀποβήσεται αὐτῷ εἰς σύναξιν καὶ παρασκευὴν λαοῦ ἐν πολέμῳ».

Σχολ. Ἀριστιίδου

Σελ. 560,29 «τὸν δὲ Κολωνὸν λέγουσιν οἱ μὲν τόπον εἶναι τῆς Ἀττικῆς, οἱ δὲ Δῆλον».

Δῆλον καὶ τυφλῷ ὅτι δῆμον γραπτέον.

Σελ. 651,30 «πάλιν οἱ τῶν Ἡρακλειδῶν τούτων μετέγονοι ἀπῆλθον ἐν Δελφοῖς περὶ τῆς καθόδου χρησόμενοι καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς διὰ τῶν στενωῶν κατελθεῖν».

Παντὶ φανερὸν ὑπάρχει ὅτι οὐχὶ ἀνήγγειλεν ἀλλ' ἀνεῖλεν ὁ Σχολιαστὴς ἔγραψεν.

Σχολ. Θεοκρ. 108,17 Teubn. «ὁ δὲ Μόλων ὀνομαστικῶς εἴρηται».

Γρ. ὀνομαστικῶς. Ὁρθῶς ἐν σελ. 321,5 παρέλαβε τὴν γραφὴν τοῦ κώδικος Α «ἦν δὲ καὶ ἄλλη ὀνομαστικῶς Ἀργεία λεγομένη» ἀντὶ τῆς τῶν ἄλλων κωδίκων ὀνομαστικῶς. Ἡμαρτημένως φέρεται καὶ παρ' Ἀθηναίῳ σελ. 646 Α' «ΚΡΙΒΑΝΑΣ πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκμᾶνι» (Ἀποσπ. 20). Ἴδε τὰ ὑφ' ἡμῶν γεγραμμένα ἐν τῇ Μνημοσύνη 1909, σελ. 252.

Σελ. 236,23 «παρατετηρημένως λέγει τοὺς τὰς ἀμάλας θημονοθετοῦντας».

Γρ. θημωνοθετοῦντας· ἐκ τοῦ θημών-ωνος, ἐξ οὗ τὸ θημωνιά. Πρβ. ῥοδῶν ροδωνιά, ἰωνιά, κρινωνιά, μυωνιά. Φέρεται καὶ γραφὴ θημοθετοῦντας, ἣτις προϋποτίθησι παρὰ τὸ θημών τύπον θημός, ὃν οὐδαμοῦ εὔρομεν. Πρβ. δρυμός παρὰ τὸ δρυμών, κευθμός παρὰ τὸ κευθμών. Ὁ Εὐστάθιος γράφει ἐν ταῖς εἰς Ὅμηρον Παρεκβολαῖς σελ. 918,46 «Τὸ δὲ κευθμών ἀπὸ εὐθείας ἔστι τῆς ὀ κευθμός, ὡς δρυμός, σταθμός, βαθμός· τοὺς δὲ εἰπόντας αὐτὸ συγκεκόφθαι ἐκ τοῦ κευθμώνων εὐ ποιούντες οὐκ ἀποδέχονται οἱ παλαιοί».

Ὁ τύπος θημός σφύζεται οὐ μόνον ἐν τῷ θημοθετεῖν, ἀλλὰ καὶ τῷ συνθέτῳ θημολογῷ, διὸ οὐδαμῶς συμφωνοῦμεν πρὸς τὸ Ἀγγικὸν Λεξικόν, ἐν ᾧ ὑπολαμβάνεται τὸ θημολογῷ συντετηρημένος τοῦ θημωνολογῷ τύπος, χάριν τοῦ μέτρου. Φέρεται δὲ τὸ θημολογῷ ἐν τῇ Παλατίνῃ Ἀνθολογίᾳ Θ' 551 «ψαμμίτην δόρπον ἔθημολόγει».

Ἀποσκορακιστέον δ' ἐκ τοῦ νεωτάτου Ἀγγλικῷ Λεξικῷ τὸ ἔθημο-

λο γῶ, ὅπερ περιέργως ἐν αὐτῷ ἐκ τῆς Παλατινῆς Ἀνθολογίας Θ', 551, ὡς καὶ τὸ θημολογῶ ἀναγράφεται. Ἐν ἐνὶ δηλ. καὶ τῷ αὐτῷ χωρίῳ φέρεται τό τε θημολογῶ καὶ τὸ ἐκ παραδιορθώσεως ἐθημολογῶ. Τὰ αὐτὰ ὁ Θησαυρός, ὅστις ἐν μὲν ἄρθρῳ θημολογῶ ὑποπτεύει τὴν λέξιν, ἐν δ' ἄρθρῳ ἐθημολογῶ ἀκολουθῶν τῷ Jacobs ἐρμηνεύει «*suo more colligebat*», ὅπερ ἀδύνατον. Τὸ ἐθημολόγει ἐκ τοῦ θημολογῶ δηλοῖ ὅτι καὶ τὸ ἐθημωνία (Ἀχμέτ Ὀνειρ. σελ. 165,15 Drexl) = δίκην θημοῦ ἐσώρευε. Τὸ ἐθημολόγει πολλαχῶς διορθοῦται, ἐξ ἀπασῶν δὲ τῶν διορθώσεων ὁ Stadmueller προτιμᾷ τὴν τοῦ Meinek ἐχημολόγει. Πρβ. Ἀθῆν. 89c «αἱ δὲ κόγχοι καὶ χῆμαι — ἐν τοῖς ἀμμώδεσι λαμβάνουσι τὴν σύστασιν».

Σχόλια εἰς Λυκόφρονα.

Σελ. 7,9 «διά τινος τῶν μωρῶν τῶν τοιαῦτα λῆρα ἀπορούντων γραπτέον καὶ ταῦτα».

Ὁ Scheer εἰκάζει ἄνευ ἀνάγκης ληρώδη. Πρβ. σελ. 146, 26 «τὴν δὲ λῆρον καὶ μυθικὴν τοῦ κήρυκος ἱστορίαν τῶν ἀλκυόνων ἐῷ» καὶ σελ. 194, 29 β «λήρη γὰρ ἐστὶν ἡ ἱστορία, ὡς ὀπισθεν εἶπον» καὶ σελ. 216, 26 «καὶ ταῦτα μὲν λῆρα καὶ μυθικά, ὀπισθεν δὲ αὐτὸ ἠλληγόρησα». Ἄλλ' ἴσως ἀντὶ τοῦ λήρη γραπτέον λῆρος θηλυκῶς ὡς ἐν σελ. 146, 26 (Πρβ. καὶ Θεόδ. Λάσκ. Ἐπιστ. 39, 16 «ἐρρέτω πᾶσα — λῆρος ὑπόληψις») ἢ κάλλιον «ληρεῖ γὰρ ἡ ἱστορία» ὡς φέρεται ἐν κώδικι.

Σελ. 26,31. Ἐγραψεν ὁ Scheer «ἀνεῖλεν αὐτῷ ὁ Θεὸς εὐρήσειν τινα βουὴν κτέ.» ἀντὶ τοῦ ἀνεῖπεν, ἀγνοῶν τὴν τῶν μεταγενεστέρων συνήθειαν. Ἴδε Ἀθηναῖς τόμ. ΛΖ', σελ. 85 κέ.

Σελ. 48,26 «ὅπερ (ῶδόν) λαβοῦσα ἡ Λήδα ἐθέρομαινε καὶ ἔτεκε τὴν Ἐλένην».

Γρ. ἐθέρομανε.

Σελ. 66, 33 «ἦν Ἰφιγένειαν θετὴν παῖδα ἡ Κλυταιμνήστρα ποιεῖται». Ὁβελιστέον καθ' ἡμᾶς τὸ θετὴν. Τὸ αὐτὸ ἐδήλωσεν ἐν σελ. 91, 22 ὧδε «ὑπὸ δὲ Κλυταιμνήστρας θυγατροθετηθεῖσαν».

Σελ. 67,29 «χολαὶ δὲ παραδίδονται, ὅτι οὐ ταχέως μετέρχονται εἰς ἀνθρώπους».

Ὁβελιστέα ἡ πρόθεσις εἰς. Πρβ. σελ. 82,36 «Μήδειαν δὲ παρακαλεῖ μετελθεῖν Πελίαν».

Σελ. 70, 4 καὶ ἐν τῷ κειμένῳ στ. 150 ἐξέδωκεν ὁ Scheer «ἡμικρητα βάρβαρον».

Τάχιστα γραφῆτω ἡμικρητα ἐξ ὀνομαστικῆς ἡμικρης (Πρβ. Ἐτεόκρης-Ἐτεόκρητες, Νεόκρης-Νεόκρητες) μηδ' ἀκουέσθω Στέφανος Κουμανούδης

λέγων ἐν Συναγωγῇ Νέων Λέξεων σελ. 1003 «Τουρκοκρητες — Ἄν ἐγράφετο Τουρκόκρητες κατὰ τὸ ἀρχαῖον Ἑτεόκρητες, θὰ ἦτο ὀρθότερον, ἀλλὰ δυσπαράδεκτον κοινῶς». Ὁ Χοιροβοσκός σελ. 176, 2 γράφει «Πᾶν γὰρ ὄνομα μονοσύλλαβον ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, οἷον χθὼν αὐτόχθων, παῖς εὐπαις, Θρηξ Σαμόθρηξ, δαῖς ὁμόδαις, κλεις κατάκλεις (περὶ οὗ ἰδὲ Ποικ. τόμ. Α΄, σελ. 391), ποὺς δίπους, χωρὶς τοῦ πτώξ πολυπτῶξ» καὶ σελ. 206, 27 καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν δὲ σύνθετα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικὴν, οἷον ἡ ἀντίκλεις, ὦ ἀντίκλεις, ὁ ὁμόδαις ὦ ὁμόδαις». Πρβ. θήρ: ἡμίθηρ, μειξόθηρ, μῦς: ἀρκτόμυς, δρῦς: φελλόδρυσ, ἐτυμόδρυσ, χαμαῖδρυσ, σκῶψ: ἀείσκωψ, γραῦς: λιχνόγραυς, ναῦς: μυριόναυς, χιλίοναυς, φῶς: αὐξίφως, λυκόφως, σεληνόφως (νεώτ. ἡμίφως), χρώς: ἀλφιτόχρως, ἐλεφαντόχρως, ἐρατόχρως, ἀλλοτριόχρως, λευκομυόχρως, μιλιτόχρως (Μνημ. 1900, 264, 3), τρίχρως, νεκρόχρως, κτλ. (Ἴδε τὰ ὑφ' ἡμῶν γεγραμμένα ἐν τῇ Μνημοσύνη 1915, σελ. 221), βοῦς: εὐβους (εὐβως δωρ.), χοῦς: τρίχους, κτλ., φῶς: δαμασίφως, ἐκδικόφως, ἐμπυρρυσχησίφως, Πάν: Αἰγίπαν, Ἑρμόπαν, κλώψ: ἀρχίκλωψ, γυναικόκλωψ, ὀψίκλωψ, βιαιόκλωψ (κακῶς ὁ Scheer παρὰ Λυκόφρονι σ. 548 τόνιζει ἐπὶ τῆς παραληγούσης βιαιοκλῶπος), φῶρ: ἀρχίφωρ, νεκρόφωρ-ες (κακῶς Κουμανούδης καὶ ἐκδότης Brambs Χριστοῦ πάσχοντος στ. 1895 νεκροφῶρες), χεῖρ: μακρόχειρ, ὄζοχειρ, ἀριστόχειρ, ἀριστερόχειρ, αὐτόχειρ, μονόχειρ, μυριόχειρ, κτλ. θρίξ: εὐθρίξ, καλλίθριξ, κτλ. (Ἴδε Ἄθην. τόμ. ΛΔ΄, σελ. 83), ῥίς: εὐρῖς, κτλ. (Ἴδε Ἄθηνᾶς τόμ. ΚΒ΄, σελ. 329 κέ.), χθὼν: ἀντίχθων, δαμασίχθων. Διάφορον τὸ αὐτοπῦρ καὶ αὐτονοῦς καὶ αὐτοφῶς, οἷον «ὁ Θεὸς ὢν αὐτοδύναμος, αὐτονοῦς, αὐτοφῶς». Πρβ. αὐτοκαλόν, καὶ αὐτοαγαθὸν καὶ αὐτοθαῖς ἢ Αὐτοθαῖς.

Σελ. 87,9 «μετὰ γὰρ τὸ εὐκρατυνθῆναι καὶ συστῆναι τὸν οὐρανὸν εὐρυθμον ἐπεσχέθη τὰ τυφωνικά καὶ πυρώδη πνεύματα».

Οὕτω οἱ κώδικες. Ἐν τῷ ΘΣ ὀρθῶς εὐκρατωθῆναι tacite διορθοῦται, ὡς ὁ νοῦς ἀπαιτεῖ, ἐῷμεν δὲ χαίρειν τὴν φύσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἅτε εἰπόντος τοῦ Τζέτζου σελ. 280,6 «πορφυροβεβαμμένους», ὡς ὁ Γεώργιος Μελιτηνὸς ἔγραψεν βαφὴν πορφυροβεβαμμένην, ὡς διδασκόμεθα ὑπὸ τοῦ Κουμ. σελ. 2. Εὐρηται καὶ ἐν Βελθάνδρω καὶ Χρυσάνατζα στ. 337 «ὁ δ' ἔσω πάτος κόκκινος σεληνοβεβαμμένος». Εἶπε δὲ καὶ νεώτερος Ἑλλην ἐρυθροβάφονται, ἐρυθροβαφείσα, ἔτι δὲ αἵματοβαφέν. Συν. Κουμ. Νέ. Λέξ. σελ. 24 καὶ σ. 412.

Φέρεται καὶ μετὰ τῆς προθέσεως κατὰ τὸ κατευκρατοῦσθαι παρὰ Τζέτζη Ἄλληγ. Ἰλ. Α, 236.262.323. Β, 17. Σ, 497. Ἀπαντᾷ δὲ καὶ ἐν τοῖς εἰς Λουκιανὸν σχολίοις σελ. 17 Teubn. «αὐτὴν παρέχεται τῇ θάλ-

ψει φυσικῶς οἰονεὶ πεπτομένην καὶ εὐκρατοῦσαν». Ὁ Rabe σημειοῦται «εὐκρατοῦσαν i.q. εὐκρατον οὔσαν? Ὁρθῶς εἰκάζει ὁ Rabe ὅτι τὸ εὐκρατοῦσαν δηλοῖ ὅτι καὶ τὸ εὐκρατον οὔσαν, τ. ἔ. κεῖται ἀντὶ τοῦ εὐκρατουμένην. Ἰσως ὁ Σχολ. ἔγραψεν εὐκρατον οὔσαν. Τὸ ἀκρατέειν - εἶν ἐκ τοῦ ἀκρατῆς διάφορον.

Σελ. 99, 4 «Ὁ δὲ Διόνυσος θέλων ἀποδοῦναι εὐχαριστήρια τῷ Ἀγαμέμνονι διὰ τὰς εἰς αὐτὸν θυσίας παρεσκεύασεν ἀναδοθῆναι ἀπὸ τῆς γῆς κλάδον ἀμπέλου, ὧπερ συμπλακεῖς Τήλεφος ὑπ' Ἀχιλλέως ἐτρῶθη».

Γρ. ὧπερ ἐμπλακεῖς. Ὁρθῶς ἐν τῷ κειμένῳ λέγεται «δαίμων Ἐνόρχης — λέοντα θοίνης ἴχνος ἐμπλέξας λύγους σχῆσει τὸ μὴ πρόρριζον ἀστῶσαι στάχιν», ἐν δὲ τῇ μεταφράσει «λέγει τὸν Τήλεφον τὸν πόδα ἐμπλακεῖς κλήμασι, κλάδοις φυτοῦ ἐμποδίζει ριζῶν ἀφανίσαι στάχυν». Καὶ ἀλλαχοῦ συνεχύθησαν τὸ ἐμπλέκομαι καὶ συμπλέκομαι. Ἴδε τὰ γεγραμμένα ὑφ' ἡμῶν ἐν τῇ Ἐπετηρίδι τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τόμ. Α' σελ. 45 καὶ τῇ Ἀθηνᾶ τόμ. ΛΔ', σελ. 81 καὶ Cobet ἐν Nov. Lect. σελ. 512, 513, 782. Κακῶς φέρεται καὶ παρὰ Βαβρίῳ 295, 32^a, 5 «τῷ δὲ παλιούρῳ δράκων τις συνεπλάκη» ἀντὶ τοῦ ἐνεπλάκη. Πρβ. Σχόλ. εἰς Λυκόφρ. σελ. 328, 17 «ὁ δὲ γνοὺς ἔλισσεται δίκην σφαίρας καὶ ταῖς ἀκάνθαις ἐμπλακέντα τὸν ὄφιν ἀνελὼν σώζεται».

Σελ. 110,5 «οὐκ ἔστι δὲ φριμαγμός ὁ χρεμετισμός, ἀλλὰ διὰ τῶν ῥινῶν τῶν ἵππων ἐκπεμπόμενος ἦχος, ὅταν γαυριῶσιν».

Γρ. ἀλλὰ (ὁ) διὰ τῶν ῥινῶν κτέ.

Σελ. 173,27. «Οἱ δὲ καλέσαντες αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ σφάττουσιν ἓνα παῖδα τῶν ἐπιχωρίων».

Ἄνευ ὄκνου μετατυποῦμεν εἰς τὸ ἐπὶ ξενία. Ἴδε Ἀθηνᾶν τόμ. ΛΔ', σελ. 102 καὶ Cobet ἐν Var. Lect. σελ. 81.248 Mnemos. 1874, 338, 1877, 63. Miscel. Crit. 153, 170.

Σελ. 178,16 «ταύτην οὖν (τὴν δᾶδα) διὰ τὰ πένθη τῶν ἀδελφῶν κατακάυσασα (ἢ Ἀλθαία) εἰσῆλθεν ἐν τῷ θαλάμῳ καὶ νεκρὸν εὐροῦσα τὸν παῖδα συναπέκτεινε καὶ ἑαυτήν».

Φέρεται καὶ γραφὴ πάθη, ἀλλὰ ἡ νέα μέθοδος, ἡ στατικὴ τῶν κωδικῶν κωλύει τὸν ὀρθὸν νοῦν νὰ ἐνεργήσῃ. Ὡς τὸ πάθη διεφθάρη εἰς τὸ πένθη, οὕτω καὶ τὸ δυσπαθεῖν διεφθαρὲν ἐγένετο δυσπενθεῖν ἐν τοῖς Ἡθικοῖς τοῦ Πλουτάρχου σελ. 106^a, ὡς παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Βάση ἐν τῇ Ἀθηνᾶ τόμ. Β', σελ. 166, ἥτις διόρθωσις ἐκυρώθη καὶ ὑπὸ τοῦ Παρισιακοῦ κώδικος, ὡς διδάσκεται τις ἐκ τῆς νέας τῶν τοῦ Πλουτάρχου Ἡθικῶν ἐκδόσεως τόμ. Α', σελ. 217 (1925).

Σελ. 193,28 - 29 γρ. τετραχυσμένοι ἀντὶ τοῦ τετραχυμένοι. Πρβ. πεπλατυσμένοι, ἐσκληρουσμένοι, λελαμπρυσμένοι, κτλ. (Ἴδε Κόντον ἐν τῇ

ὁ νέος τῶν τοῦ Πινδάρου Σχολίων ἐκδότης. Ἡμεῖς τὴν μεταβολὴν ταύτην ἀποδοκιμάζοντες φρονοῦμεν διὸ ὁ Σχολιαστὴς ἔγραψεν διαφέρεται τ. ἔ. οὐ συμφέρεται = οὐ συμφωνεῖ, διαφωνεῖ. Πολλάκις ἐν τοῖς ἀντιγράφοις σύγχυσις ἐγένετο τοῦ φέρεσθαι καὶ τοῦ φαίνεσθαι.

Παρὰ Διοσκορίδῃ Β', 1, 11 Welm φέρεται «ἀγαρικόν· ρίζα φέρεται σιλφίω ἐμφερέης». Ἀλλὰ τὴν ἀληθῆ γραφὴν φαίνεται ἐτήρησεν ὁ Ἀθῶος κῶδιξ τῆς Λαύρας. Τοῦναντίον ἐν Βίῳ Σοφοκλ. (Σχολ. Σοφ. Β', 4 καὶ Βιογρ. σ. 129,5) ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ φέρεται ἐγγραφὴ «φαίνεται δὲ καὶ παρὰ πολλοῖς ἢ πρὸς τὸν Ἰοφῶντα γενομένη αὐτῷ δίκη ποτέ». Καὶ ἐν τοῖς εἰς Λυκόφρονα Σχολίοις σελ. 246,23 «παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεται αἰ τις τὸν Ὀδυσσεά ὀστράκῳ ῥίψας (Ἀποσπ. 174 N) οὐ μὴν παρ' Ὀμήρῳ», γρ. φέρεται, ὥς ἐν στίχῳ 20 «παρ' Ὀμήρῳ φέρεται ὁ Ὀδυσσεὺς βοὸς ποδὶ πληγείς ὑπὸ Κτησίπλου», ἔνθα εὐτυχῶς χεῖρονες κώδικες ἔχουσι τὴν γραφὴν φαίνεται καὶ οὐχὶ φέρεται. Ἄλλως ὁ ἐκδότης θὰ κατεχώριζε τὸ φαίνεται ὡς ἐποίησεν ἀνωτέρω. — Αὕτη κριτικὴ καλεῖται.

Γεώργ. Σύγκελλ. τόμ. Α', σελ. 421,11 (Βόνν.) «ἦτις (οἰκοδομὴ τοῦ ναοῦ) ἀρξαμένη μὲν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ α' ἔτους Κύρου ἐπαύθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κύρου μόνον τῶν θεμελίων ὑπερβλήθέντων.

Γρ. ὑποβλήθέντων. Πρβ. σελ. 445,18, 458,12 καὶ 465,9.

Σελ. 486,3. «Ξενοφῶν δὲ τοὺς Ἕλληνας παραλαβὼν ἀπαχθεῖς εἰς Ἑλλάδα διέσωσε διὰ μαχίμων ἔθνῶν κτέ.»

Γρ. ἀπαθεῖς.

Μιχ. Ἀτταλ. σελ. 187,15 «Βασίλειον σβέστην τὸν Μαλέσην».

Γρ. βέστην. Καὶ ἐν σελ. 192,10 γρ. Βασίλειος πρωτοβέστης ὁ Μαλέσης» ἀντὶ τοῦ πρωτοσβέστης. Πρβ. σελ. 230,6 «ἦν γὰρ τηνικαῦτα τῷ περιβλέπτῳ τῶν βεστώων ἀξιώματι τετιμημένος».

Ἰω. Κίναμ. σελ. 173,17 «μὴ οἴου λήσειν ἡμᾶς, ὧ γενναῖε, ὅτου δὴ ἔνεκα ταῦτα μεμηχάνηται παρ' ἡμῶν, ὥσπερ οὐδὲ στέρξει σοι πάντως, ἂ πρὸς δεσμοτῶν ὁμώμοται καὶ ἐμφροῦρων τούτων ἀνδρῶν».

Γρ. οὐδ' ἐστήξει σοι πάντως κτέ.

Θ. Μετοχ. σελ. 269 (Kissl.) «καὶ ὥσπερ δὴ τισὶ N ἠπιώδεσιν ἀμυχαῖς ἐπιδρατομένην».

Γρ. «ὥσπερ δὴ τισὶ N ἠπιώδεσιν ἀμυχαῖς».

Σελ. 309 «καὶ γοητείας τῶν ἀκουόντων καὶ καταχνήσεως».

Γρ. κατατεχνήσεως ἐκ τοῦ κατατεχνεῖν ἢ κάλλιον κατατεχνιτεύσεως ἐκ τοῦ κατατεχνιτεύειν, ὅπερ πολλάκις ἀπαντᾷ παρὰ τῷ Μετοχίτῃ.

Ἰγνάτ. Βίος Νικηφ. σελ. 161,30. «Οὕτω τὸ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ μόνῳ λατρεύειν θεῷ τῷ ἀληθινῷ προσκυνητῇ ἀραρότως κατώρθωτο, οὕτω τὸ περὶ τὴν ὑγιᾶ θρησκείαν αὐτῷ διειδέστατον πόμα κεκέραστο, οὐ καθὰ τισι κεραποικιλλόμενον, ταῖς δὲ θεοπαράδοτοις ὑποτυπώσει κεραννύμενον».

Μὴ ἐν τῷ κεραποικιλλόμενον, περὶ οὗ ἀπορεῖ ὁ Κουμανούδης ἐν τῇ Συναγ. Ἀθησ. Λέξ. σελ. 187, λανθάνει τὸ τέρα(σι) ποικιλλόμενον; Πρβ. σελ. 147,10 «Χριστὸν εἶναι πιστούμενος ἀπερίγραφτον κατὰ τὸ τῆς θεότητος ἀπλοῦν καὶ ἀνέπαφον, περιγραφτὸν δὲ καὶ γραπτὸν κατὰ τὸ τῆς ἀνθρωπότητος ἀπτόν τε καὶ σύνθετον, οἷς τὸ εἰκονίζεσθαι ἀραρότως ἐπακολουθήσοι ὡς ἂν τῆς φαντασιώδους τῶν τὰ Μάνεντος πρεσβευόντων ἀποπηδήσαι-μεν ὄνειρώξεως» καὶ σελ. 158,28 κέ.

Κωνστ. Πορφυρογ. τόμ. Α΄, σελ. 348,8 (Βόνν.) «Ἰστέον εἰδέναί, ὅτι οἱ τῶν δύο μερῶν δήμαρχοι κτέ».

Γρ. δέον εἰδέναί ἢ ἀπλῶς ἰστέον ἄνευ τοῦ εἰδέναί. Πρβ. σελ. 373,26. «Δέον εἰδέναί, ὅτι ἔξωθεν τοῦ παλατιοῦ, κτέ.» καὶ σελ. 392,6 «δεῖ δὲ εἰδέναί, ὅτι ὁ λαμβάνων κτέ».

τόμ. Γ΄, σελ. 268,23 «πολλὰι πηγαὶ ὑπάρχουσι ἸΝ ἄφθαν ἀναδιδοῦσαι» καὶ σελ. 269,3 «ένέα πηγαὶ εἰσι ἸΝ ἄφθαν ἀναδιδοῦσαι».

Γρ. νάφθαν.

Ψευδολουκιαν. Φιλόπ. § 16 «οὐχ ὀρθῶς ὡς ἀδιόρθωτα τὰ τῶν ποιητῶν ἀμφίλοξα καὶ μηδέπω ἠδραιωμένα;».

Γρ. ἀδιόρθωτα.

Κωνστ. Ἑρμωνιακ. Μετάφρ. τ. Ἰλ. τοῦ Ὅμ. στ. 1185 (Ἑκλογ. Μνημ. Μαυροφρ. σελ. 118) «βλέφαρον κεχλοῖσμένον καὶ ὀφρῶς συνδεδεμέναι».

Γρ. κοχλαῖσμένον τ. ἔ. κεχρισμένον κόχλω ἢ κόχλα. Ἐν τῷ Ὀνειροκριτικῷ τοῦ Ἀχμέτ σελ. 33, 17 λέγεται «εἰάν ἴδη τις, ὅτι εἶδος τὸ λεγόμενον κόχλα ἐμβάλλει τοῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸ φανεῖσθαι (κάλλιον φανῆναι κῶδ. Β) φῶς ἐν ὀφθαλμοῖς, οὗτος κενόδοξος ἔσται». (Περὶ τοῦ κόχλος - κόχλα ἴδ. τὰ ὑπὸ τοῦ Φαίδωνος Κουκουλὲ διειλημμένα ἐν Ἐπετηρίδι Ἑταιρ. Βυζαντ. Σπουδῶν Ζ΄, σελ. 29).

Στ. 2544 (σελ. 168) «καὶ τοῖς ὄνυξι μαγούλας κατεκμάξασα δακτύλων».

Καθ' Ὅμηρον «δρυσαμένη παρηγίας ὀνύχεσι». Ὅθεν γραπτέον κατὰ ἱμαξασα. Ὅμοιον σφάλμα παρατηρήσαμεν ἐν τοῖς τοῦ Νικηφόρου Προγυμνάσμασι Α΄ (Rhet. Graec. Walz τόμ. Α΄, σελ. 487, 26) «τί μοι τοιοῦτον ἐπλέξατο στέφανον, ὡς ἐκ ῥόδων στίλβοντα καὶ ὡς ἔξ ἀκανθῶν ἐκμάσ-

σοντα ὄλην προβέβληται αἰμασιάν, ἤλικα περιφρίσσει τὰ κέντρα», ὅπου ἄνευ ἀμφιβολίας γραπτέον αἰμάσσοντα καὶ ἀντὶ τοῦ ὄλην ἀναγνωστέον ὄσην (Ἴδε Μνημος. 1915, σελ. 226 κέ.).

Trois Poèmes Grecs Wagner, στ. 1532 (σελ. 285) «εἰς τὸ ἔμνωδον ἀναλίβαδον ἤλθεν καὶ κατουνεύει». Ἐντὶ τοῦ «ἔμνωδον ἀναλίβαδον» γρ. ἔμνοστον. Πρβ. στ. 202 (σελ. 248 «ἔμνοστον λιβάδιν». στ. 473 (σ. 339) «διὰ τοῦ τόπου τὸ εὐμνοστον». στ. 3347 (σελ. 386) «τὸν ἔμνοστον δρυμόναν» καὶ σελ. 339 εὐμνοστοτοπία. Ἐλέχθη καὶ ἀνθόμνοστος Λύβ. καὶ Ροδαμν. στ. 2623 καὶ πανέμνοστος «πανέμνοστα κορίτσια» (Ἐκλογ. Πολίτ. σελ. 123,2).

Στ. 186 (σελ. 61) γρ. «ὡς ἔνεστι πολυσχιδῆς» ἀντὶ τοῦ πολυσχεδῆς.

Στ. 527 (σελ. 72) «ἄν γὰρ κηΐσης αὐτῆ νῦν, ἀπρόκοπον καὶ γάλλον ἔσται τὸ γενησόμενον».

Γρ. ἀπρόκοπον. Βλ. Σουιδ. λ. γάλλος ἀπόκοπος.

Στ. 1950 (σελ. 115) «καὶ πάντων ἔθνῶν κύριος, ἀντάρτη Μακεδόνι».

Γρ. καὶ πάντων κύριος Ἐθνῶν, κτέ.

Στ. 2015 (σελ. 117) «κακῶς προσδιεφθείροντο τῇ τῶν βελῶν ἔκτροσει».

Γρ. τιτρώσει. Βάρβαρον ἀληθῶς τὸ τιτρώσει, ἀλλὰ τοῖς βαρβάρους συμβαρβαροῦσθαι προσήκει. Πρβ. στ. 1591 «καὶ πάντας τοὺς ἐν τείχεσι τοῖς βέλεσι τιτρώσας».

Στ. 2850 (σ. 142) «ὕμῖν τῷ συμμαχῆσαντι πολέμοις τοῖς τρισσαίοις».

Γρ. Κρισσαίοις. Ὁρθότερον εἶναι τὸ Κρισσαίοις, ἀλλ' ἴδε Ἐπετηρ. Πανεπ. Θεσσαλονίκ. Α', σελ. 279.

Στ. 3774 (σελ. 170) «ὁ Κῦρος ἐνεχάραξεν ἔτι ζῶν ἐν τῷ τάφῳ».

Γρ. ζῶν ἔτι ἐν τῷ τάφῳ.

Στ. 1577 (σελ. 286) «καὶ ἀφότου τὴν ἀνέγνωσα, νὰ εἶπες Ἐπεπάγην».

Γρ. Ἐπεπάγην. Πρβ. στ. 1867 (σελ. 294) «ἔστεκα ὡσὰν τὸ μάρμαρον, νὰ εἶπες Ἐπεπάγην».

Act. et Diplom. τόμ. Α', σελ. 352,12 (Miklosich - Müller) «ὄθεν καὶ κατανοήσας ἐκεῖνος αὐτὸν ἱκανὸν ὄντα ψυχῶν προστασίαν ἀνεγχειρισθῆναι, ἐπίσκοπον Βλαντιμήρου πρὸς τῷ τέλει τοῦ ἑαυτοῦ βίου χειροτόνηκεν».

Ἄλλὰ ῥῆμα ἀνεγχειρίζομαι εἶναι τι ἀλλόκοτον. Γραπτέον τάχιστα «προστασίαν [AN] εγχειρισθῆναι» ἢ «προστασίαν ἐγχειρισθῆναι». Μυριόλεκτον δ' ὑπάρχει τὸ ἐγχειρίζομαί τι ἐν τοῖς πρακτικοῖς, οἷον «τοὺς πνευματικὴν ἐγκεχειρισμένους ἐπιστάσιαν» (σελ. 48) καὶ «ἐπειδὴ προστασίαν ἔστιν ἐγκεχειρισμένος λαοῦ» (σελ. 74) καὶ

«τὴν προστασίαν τῆς τοιαύτης ἀγιοτάτης ἐκκλησίας ἐνεχειρίσθημεν» (σελ. 129) καὶ «ὁ τὴν ἡγουμενίαν τῆς αὐτῆς σεβασμίας μονῆς, ἐγκεχειρισμένος» (σελ. 165) καὶ ἀλλαχοῦ πολλαχοῦ.

Act. et Dipl. τόμ. Α', σελ. 449 «ἡμεῖς δέ, ὅτε ταῦτα ἐγένετο, ἰδιάζομεν ἐν τῷ κελλίῳ ἡμῶν, τοῖς τότε πραττομένοις οὐ παρόντες, εἰς τὴν τινων φιλονεκτικὴν ὄρεξιν».

Γραπτέον ἴσως φιλο(πλεο)νεκτικῆν.

Act. et Diplom. τόμ. Γ', σελ. 58 «καὶ θέλομεν, ἵνα περιπατῶσιν ἐν πάσαις ταῖς ἡμετέραις χώραις καὶ πραγματεύωνται ὡς ἡμέτεροι δουλεύεται πραγματεῖαν, οἷαν ἄρα καὶ βούλονται ἀζημίως πάντα καὶ ἀκαμαρεύτως».

Γρ. ἀκομμερκεύτως τ.ἔ. ἀπηλλαγμένοι τοῦ κομμερκίου τέλους. Ἐν τόμ. 5', σελ. 118 φέρεται «διαβιβάζειν ἀπὸ τούτων ἀκομμέρκευτα καὶ χωρὶς ἐτέρας οἴασουν δόσεως» καὶ σελ. 132 «ἀκομμέρκευτα καὶ ταῦτα συντηρηθήσονται» καὶ «ἀλλ' ὀπίσω μεταστραφέν ἀκομμέρκευτον διαφυλαχθήσεται». Τὸ ῥῆμα κομμερκεύεσθαι ἀπαντᾷ τόμ. Γ', σελ. 7. 29. 35. 36. 133. καὶ Ε', 81.

Ἐν Act. et Dipl. τόμ. Δ', σελ. 60 φέρεται «μετὰ πάσης ἡμῶν τῆς προθυμίας καὶ ἀπλότητος χρονίας τε διασκέψεως καὶ μεταμεριμνημένου σκοποῦ» καὶ σελ. 405 «σὺν προθυμίᾳ δὲ μᾶλλον ἀπάσῃ, ὀλοψύχῳ προθέσει καὶ μεταμεριμνημένου καὶ ἠκριβωμένου σκοποῦ».

Γρ. «καὶ μετὰ μεμεριμνημένου σκοποῦ». Πρβ. σελ. 100 «σὺν προθυμίᾳ πάσῃ καὶ ὀλοψύχῳ ἡμῶν τῇ προθέσει, ἔτι δὲ μετὰ μεμεριμνημένου σκοποῦ χρονίας τε διασκέψεως» καὶ σελ. 102. 107. 116. 122. 267. 397. 405. 407.

Act. et Dipl. τόμ. Δ', 300 «εἰ γοῦν καὶ τῷ ἐντὸς δηλουμένῳ ὀσιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς Παύλῳ ἐκείνῳ ζῶντι μὲν ἐπήγγελτο ἐκ τοῦ ἀγιοτάτου πατριάρχου κυροῦ Γερμανοῦ τὸ ἐπὶ τῇ κατ' αὐτὸν μονῇ τῶν πατριαρχικῶν ἐξάρχων ἀνεισέλευσίν τε καὶ ἀδιάσειστον, ὕστερον δὲ ἀπελθόντι τὰ τῆς ἐπαγγελίας ἀπεμαράνθησαν, εἶχεν ἂν λαβὴν μέμψεως ἢ τοῦ ἀγίου ἐκείνου ὑπόσχεσις».

Ἡ ἄρμονία καὶ ὁ νοῦς ἀπαιτεῖ «τὸ — ἀνεισέλευστον τε καὶ ἀδιάσειστον». Ὅμοια τῷ ἀνεισέλευστος ἐπίθετα μνημονεύει ὁ Κόντος ἐν τῇ Ἀθηνᾷ τόμ. ΚΑ', σελ. 422.

Ἐν τῷ ΘΣ. τόμ. Ε' σελ. 943 c φέρεται «Μετρίστρα, Certa aquae mensura in Aquaeductibus. Typicum Ms. monasterii τῆς Κεχαριτωμένης c. 69, ubi de aqua in idem monasterium inducenda: Γεγόνασι μετρίστρα δύο ἰσόμετροι. An legendum μετρίται (Ноч μετρηται dicendum foret)».

Τὰ ἐν Act. et Dipl. τόμ. Ε', σελ. 372 (Τυπ. Εἰρήνης τῆς Δουκαίνης ἔτ. 1118) διδάσκουσιν ὅτι μετρίστρας ἀντὶ τοῦ μετρίστρας γραπτέον «Ἐπειδὴ πολλὰ μοχθήσασα ἡ βασιλεία μου τῇ τοῦ θεοῦ συνεργίᾳ ἠδυνήθη καὶ ὕδωρ

ἀένναον ἀποκομίσαι ἐν τοῖς μοναστηρίοις αὐτῆς, γεγόνασι δὲ καὶ μερῖστραι δύο ἰσόμετροι, διορίζομαι ἀπὸ μὲν τῆς μιᾶς ἀρδεύεσθαι τὸ γυναικεῖον μοναστήριον καὶ τὰ δεσποτικά οἰκήματα, ἅπερ ἐποίησεν ἡ βασιλεία μου, ἀπὸ δὲ τῆς ἐτέρας τὸ ἀνδρῶν. Εἴπερ δὲ γένηται κλάσμα ἐν τοῖς τοιοῦτοις παρολκίοις, ὀφείλει τὸ ἐπανορθοῦσθαι ἀπὸ τῶν λαμβανόντων τὸ τοιοῦτον ὕδωρ». Μερῖστραι ἄρα εἶναι οἱ ὕδραγωγοί, δι' ὧν τὸ ὕδωρ μερίζεται.

Φωτ. Ἐπιστ. σελ. 404 Βαλ. «σὲ δὲ ἐκ μυρίων Γραφῶν τε καὶ λογισμῶν ἔχων εὐθύνην, τὸν διάπυρον τῆς διαλεκτικῆς ἔραστήν, μάλιστα ἂν ἐξ ἐνόσ τῶν σῶν δικαιοτάτα ἂν μεμφοίμην, ὡς κάκεινο ἐπιλελησμένον δήπουθεν, τὸ σοφώτατον αὐτῆς καὶ χρησιμώτατον νομοθέτημα, κτέ.»

Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ὁ Φώτιος οὐχὶ νομοθέτημα, ἀλλὰ νουθέτημα ἔγραψε. Πολλάκις ἐν τοῖς ἀντιγράφοις συνεχύθησαν τὸ νομοθέτημα καὶ τὸ νουθέτημα, τὸ νομοθέτησις καὶ τὸ νουθέτησις, τὸ νομοθεσία καὶ τὸ νουθεσία, τὸ νομοθετεῖν καὶ τὸ νουθετεῖν (Ἴδε Cobet ἐν Nov. Lect. σελ. 515 καὶ ἐν Var. Lect. σελ. 363 καὶ ἐν Collect. Crit. σελ. VIII καὶ Naber ἐν Mnemos. 1909, σελ. 40 καὶ Πανταζίδην ἐν Ἀθηναίῳ τόμ. Ζ', σελ. 328. Συνεχύθη δὲ καὶ τὸ νουθετικὸς καὶ νομοθετικὸς παρὰ Νικολάῳ Προγυμν. σελ. 56,10 Teubn.

ΧΑΡΙΤΩΝ ΧΑΡΙΤΩΝΙΑΗΣ